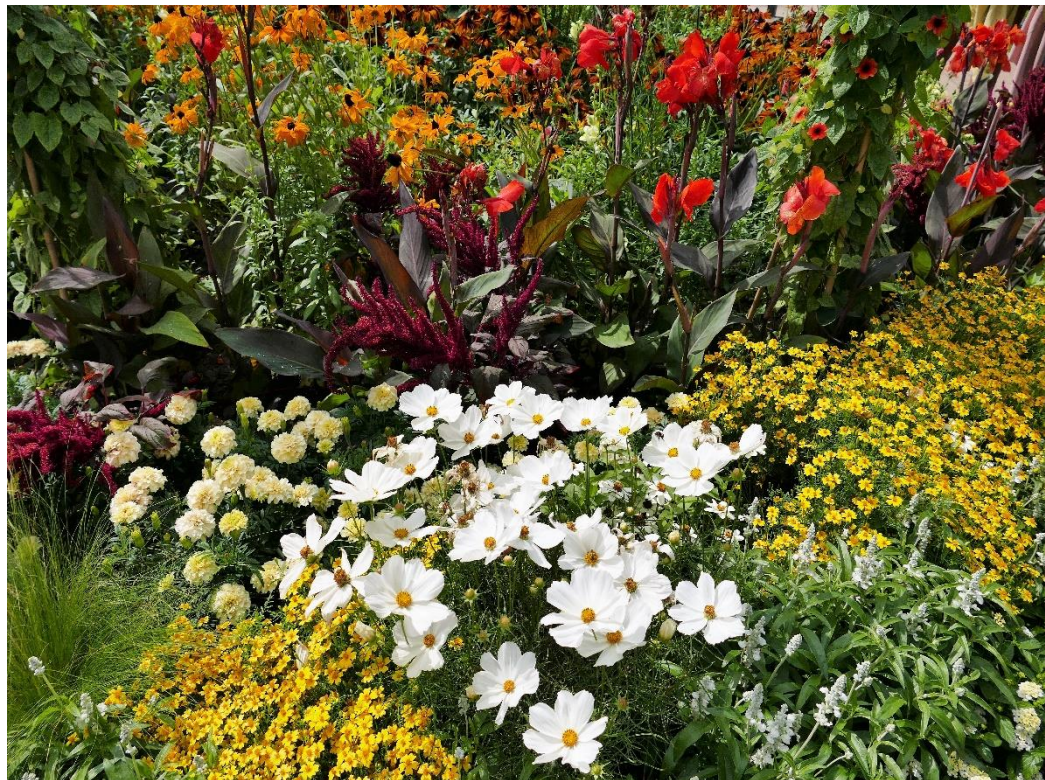

Okruszek

Czerwiec 2022

Numer 269

© www.Cliparts.com.au

Gdyby dzisiaj każde dziecko
zasadziło jeden kwiatek,
żywy dywan kolorowy
pachniałby nad całym światem,
rój motyli niezliczony
lekko by wśród płatków przysiadł,
gdyby wszystkie dzieci świata
zasadziły kwiatek dzisiaj.
Hanna Łochocka

www.123clipart.com

AKTUALNOŚCI

1 czerwca – Dzień Dziecka

To Wy, drogie Dzieci jesteście dziś najważniejsze! Życzymy Wam pełnego radości dzieciństwa i dorastania w objęciach Maryi. Niech Wasi Aniołowie Stróże mają na Was baczenie!

4 czerwca – Ogólnopolskie Spotkanie Młodych LEDNICA 2000

XXVI spotkanie odbędzie się pod hasłem „Na krańce świata”. Rozważania poprowadzi o. Tomasz Nowak.

5 czerwca – Zesłanie Ducha Świętego

Zesłanie Ducha Św. to obdarzenie każdego z nas jego darami, by nasze serca były natchnione do wykonywania dobrych uczynków.

16 czerwca – Boże Ciało

Ulicami naszych miejscowości przejdą procesje do 4 ołtarzy przypominając wszystkim, że Bóg jest z nami zawsze i wszędzie.

23 czerwca – Dzień Ojca

Dziękujmy naszym Tatom za opiekę, za walkę o naszą przyszłość. Doceniemy ich poświęcenie, wybaczmy zdenerwowanie i pomódlmy się za ich zdrowie i pomyślność.

24 czerwca – Najświętszego Serca Pana Jezusa

Przebite Serce Jezusa uświadamia nam, że Jezus do końca nas umiłował i z miłości do nas poniósł śmierć na krzyżu. Naszą odpowiedzią niech będzie zachowywanie Bożych przykazań.

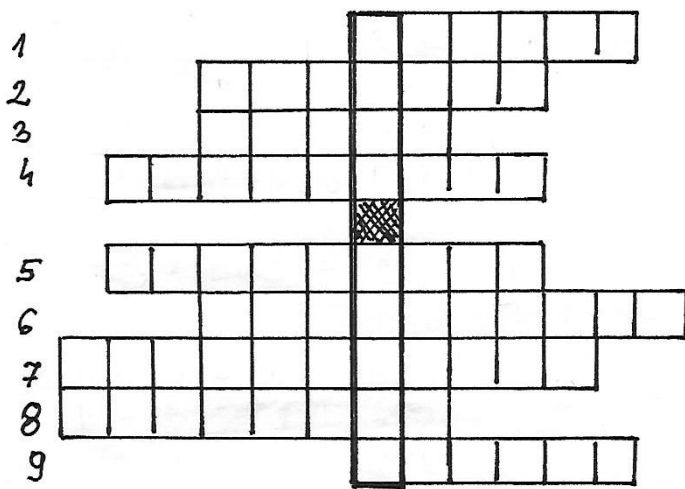
25 czerwca – Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

Serce Maryi to przykład oddania się woli Bożej i naśladowania Zbawiciela. To zauważenie każdego człowieka i droga jego ratunku.

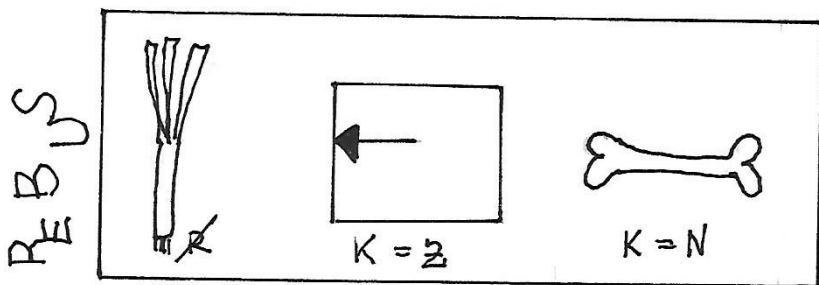
Okruszek

Redakcja: teksty i opracowania tekstów: I. Kunowska, opracowanie graficzne: M. Widok, matematyka: B. Dorawa

KRZYŻÓWKA

1. DRZEWO O BIAŁEJ KORZE
2. MAŁY DZWON
3. BIAŁA SZATA LITURGICZNA
4. NP. WEDŁUG ŚW. MATEUSZA
5. NOSZONY W CZASIE PROCESJI
6. POSŁUGUJE W LITURGII
7. W NIEJ UMIESZCZA SIĘ KONSEKROWANA, HOSTIĘ
8. AROMATYCZNA ZYWICA, PODCZAS SPALANIA WYDZIELA PRZYJEMNY ZAPACH
9. MIEJSCE SKŁADANIA OFIAR

POCZYTAJ MI MAMO

POCZYTAJ MI TATO

JEDEN dla wszystkich

- Drrrrrrrrrrryn! – zadzwonił szkolny dzwonek, starsi uczniowie zaczęli znikać w salach i gwar na szkolnym korytarzu powoli cichł. Drugoklasiści ustawili się parami przed drzwiami swojej klasy czekając na lekcję religii. W pewnej chwili wszystkie twarze odwróciły się w stronę pokoju nauczycielskiego, skąd nadchodziła siostra Hiacynta. Bardzo skromna, w szarym habicie, z dziennikiem w ręku...

Niby taka zwyczajna, a jednak niesamowita! Dzieci ją kochały, bo zawsze była radosna, pełna życzliwości i cierpliwie odpowiadała nawet na najtrudniejsze pytania.

- Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! – pierwsza zawołała Karolinka, a za nią reszta dzieci. Nawet Filip, największy urwis w klasie, choć nie odezwał się ani słowem, to szczerze się uśmiechnął.

- Na wieki wieków. Amen! Jak wam mija dzień? – powitała dzieci siostra Hiacynta.

- Ja dostałam piątkę z wypracowania – pochwaliła się Asia i wtuliła czarne loczki w szary habit.

- A ja szóstkę z tabliczki mnożenia! – powiedział Kamil dumnie wypychając pierś do przodu.

- A mnie się udało rozwiązać podchwytliwe zadanie...

- Ja opowiadałem o życiu bobrów na lekcji i pomogłem Natalce w pracy domowej...

- Mnie wylały się farby na stół i zalały cały rysunek Zosi...

Każde z dzieci miało coś do opowiedzenia ukochanej siostrze. Doskonale wiedziały, że mogły podzielić się sukcesami, a nawet mówić o niepowodzeniach. Siostra chwaliła, podziwiała, a czasem dodawała tylko otuchy patrząc w oczy i mówiąc „staraj się, proś Pana Jezusa o pomoc, a na pewno będzie lepiej”.

Gdy wszyscy zajęli swoje miejsca w klasie, lista obecności została sprawdzona, siostra Hiacynta ustawiła swe krzesło na środku sali, usiadła i powiedziała:

- Całkiem niedawno, w maju, po raz pierwszy przystąpiliście do Stołu Pańskiego. Czy ktoś z was pamięta, kiedy został ustanowiony Sakrament Eucharystii?

- W Wielki Czwartek, podczas Ostatniej Wieczerzy – szybko odpowiedziała Dominika.

- Znakomicie Dominisiu! – pochwaliła dziewczynkę siostra – Był to czas, kiedy Jezus rozpoczynał swą mękę i nie sposób wtedy z należytą radością dziękować za dar Eucharystii. Dlatego w Kościele Katolickim ustalono inny dzień w kalendarzu, byśmy mogli w szczególny sposób wielbić Pana naszego ukrytego pod postacią Chleba i Wina. To święto nazywa się Uroczystością Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa...

- Ojej! Ale trudna nazwa! – zawołał Piotrek.

- Oj, trudna, trudna... W Polsce popularnie mówimy, że to Święto Bożego Ciała. – wyjaśniła siostra Hiacynta i pytała dalej – Jak myślicie, w jaki sposób wyrażamy swą radość, że Chrystus po Zmartwychwstaniu został z nami ukryty w Hostii?

- Idziemy na Mszę Świętą i na procesję! Mój tata mówi, że idąc w procesji wielbimy Ciało Jezusa, a przy okazji pokazujemy innym ludziom, Kogo czcimy i Kto jest dla nas najważniejszy – odpowiedział Sławek i dodał zadowolony – Ja w tym roku będę dzwonił dzwoneczkami.

- Bielanki sypią kwiatki pod nogi kapłana, żeby Pan Jezus ukryty w monstrancji, widział kolorowy dywanik, a nie brudny chodnik! – dodała Zuzia.

- Dekorujemy okna, żeby wszędzie było ładnie...

- Śpiewamy pieśni! I ministranci machają takim czymś na łańcuszku, by wszędzie pachniało...

- To kadzidło tak dymi i rozsiewa aromaty!

- Moi rodzice w tym roku budują ołtarz obok naszego domu. Mama mi mówiła, że są cztery ołtarze, jak cztery strony świata, na które głosi się Ewangelię...

Dzieci opowiadały, a siostra Hiacynta przysłuchiwała się z nieukrywaną radością. Serce biło jej coraz mocniej dziękując Jezusowi za te dzieci, za ich czyste serduszka, za ich rodziców, którzy tak pięknie ich wszystkiego uczą. Nagle odezwał się Sebastian, zazwyczaj milczący i zamknięty w sobie:

- Siostro, jak to jest, że Pan Jezus mieści się w jednym opłatku...- zawstydził się bardzo, ale przyjazne spojrzenie siostry dodało mu otuchy, więc pytał dalej – jak to jest, że opłatków jest miliony milionów i w każdym z nich jest On, a przecież Jezus jest jeden.

Nastała cisza. Wszystkie oczęta skupiły się na rozpromienionej twarzy siostry Hiacynty.

- Widzisz, to jest wielka tajemnica! To prawdziwy cud! Jeden Jezus, a starcza dla wszystkich! Niesamowite, prawda?

Dzieci otworzyły buzie ze zdziwienia. Nikt wcześniej nie pomyślał o tym, co mówił Sebastian.

- Ojej! A ja myślałem, że o cudach to tylko w książkach można czytać... – zdziwił się Kacper.

- Nie tylko w książkach, Kacperku, nie tylko. Na każdej Mszy Świętej dzieją się wielkie cuda. Trzeba tylko chcieć je zobaczyć...- uśmiechnęła się siostra Hiacynta i szybko dodała, bo dzwonił dzwonek na przerwę – I tak jak Pan Jezus jest jeden, a starcza dla każdego, tak każdy z nas, niech stara się żyć dla wszystkich. Dla wszystkich bądźmy uprzejmi, pomocni i za wszystkich się módlmy.

Joanna M. Reguła

PYTANIE.....ODPOWIEDZI.....POSZUKIWANIE

Jakie są dary Ducha Świętego ?

Duch św. zstępuje do każdego z nas w chwili chrztu św.

Dary Ducha Św. to takie prezenty od Boga.

Są nimi: **mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Boża.**

Uzyskujemy je w sakramencie bierzmowania i to one udoskonalają życie człowieka.

Oprócz darów jesteśmy obdarzani jego owocami.

Gdzie Duch Święty, tam są: „miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć, życzliwość, wierność, łagodność, opanowanie” – pisze św. Paweł w liście do Galatów (Ga 5, 22-23).

Święci w niebo wzięci

Jan Chrzciel

ur. pomiędzy 6 p.n.e. a 2 p.n.e. Ain Karem
zm. ok 32 Macheront

Był synem św. Zachariasza i św. Elżbiety, krewnej Najświętszej Maryi Panny. Jego imię oznacza tyle co „Bóg jest łaskawy”. Urodził się 6 miesięcy przed narodzeniem Pana Jezusa.

Po śmierci rodziców pędził życie pustelnika. Gdy osiągnął 30 lat rozpoczął swoją działalność nad rzeką Jordan, gdzie wzywał do skruchy i zmiany życia udzielając „chrztu pokuty”. To on na prośbę Jezusa udzielił mu chrztu i oświadczył wobec tłumu:

„Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”
(J 1, 29. 36)

Poniósł śmierć męczeńską na rozkaz króla Heroda II Antypasa, któremu wypomniał niemoralne małżeństwo (na skutek spisku jego żony został ścięty).

Jego grób znajduje się w Wielkim Mecze Umajjadów w Damaszk.

Święty Jan Chrzciel jest jedynym świętym, którego uroczystość obchodzi się w dniu jego urodzin czyli 24 czerwca. (W kalendarzu liturgicznym wspomina się także dzień jego męczeńskiej śmierci).

Jest patronem państw np.: Austrii, Francji, Malty, Niemiec czy Węgier, miast – Awinionu, Bonn, Florencji, Kolinii, Neapolu, Nysy, Wiednia.

Zakonów: joanitów czy karmelitów, a także pasterzy i ich stad, kuśnierzy, krawców. Wzywany w klęsce gradobicia.

Przedstawiany w sztuce jako dziecko lub młodzieniec ubrany w skórę zwierzęcia lub płaszcz z sierści

wielbłąda.

Atrybuty św. Jana to baranek u stóp lub na ramieniu, krzyż czy głowa na misie.

To jemu dedykowana jest rzymska bazylika św. Jana na Lateranie.

Dawniej obchodzono dzień 24 czerwca z większym niż obecnie weselem. W wigilię tego święta zapalano np. na szczytach wzgórz tzw. „ogień św. Jana”. Gdzieniedzie do dziś zachowuje się ten zwyczaj.

Modlitwa:

Boże, wywyższyłeś św. Jana Chrzciela i nakazałeś mu „przygotować Panu lud doskonały” (Łk 1,17). Napełnij Twój lud radością z posiadania Twojej łaski i skieruj umysły wszystkich wiernych na drogę pokoju i zbawienia. Amen.

Znane i nieznanie ciekawostki zasłyszane

Grób św. Piotra

Święty Piotr zginął w okresie prześladowań chrześcijan za panowania cesarza Nerona.

Został pochowany w grobie ziemnym. Sto lat później otoczono go murkiem i postawiono na nim pomnik. Przy nim zbierali się chrześcijanie. Nad grobem św. Piotra cesarz Konstantyn Wielki

zbudował bazylikę, w której to msze św. odprawiano na przenośnym ołtarzu umieszczanym przed grobem Apostoła. Od czasów renesansu papieże chcieli przebudować starą bazylikę, ale dopiero Michał Anioł zaproponował projekt monumentalnej bazyliki z gigantyczną kopułą, której budowę doprowadził prawie do końca. W latach 1592 – 1605 w centrum

świątyni powstał nowy ołtarz. To nad nim znajduje się przepiękny baldachim Berniniego. Prowadzone w 1940 r. badania archeologiczne potwierdziły, że pod świątynią, 6 m pod ołtarzem znajdują się szczątki pierwszego papieża

